

Posudek vedoucího na bakalářskou práci Anny Šupčíkové „Esteticko-haptická stimulace u dětí s ADHD“.

Téma bakalářské práce bylo vhodně zvolené, jedná se o oblast, již se absolventi oboru sociální pedagogika zabývají a s níž má autorka dostatek vlastních zkušeností. Zúžení tématu bylo rovněž vhodné, protože umožňuje hlubší analýzu dané problematiky.

Z formálního hlediska splňuje práce obvyklé požadavky, její rozsah je dokonce větší, což ale nepůsobí nijak rušivě. Jde o obvyklým způsobem pojatou práci, která je členěna na teoretickou část a část shrnující vlastní zkušenosti s použitím uvedené metodiky u dětí s ADHD, resp. s dalšími přidruženými potížemi.

Teoretický úvod obsahuje základní informace o syndromu ADHD, autorka o něm pojednává opravdu ze široka, včetně historického vývoje pojetí daného problému. Je užitečné, že uvádí i charakteristiku jednotlivých pojmů, včetně dalších alternativ, které byly v různém období používány. V logickém sledu zařazuje i informaci o příčinách poruch pozornosti, o jejich diagnostikování a metodách nápravy. Text je formulován srozumitelně, občas se sice vloudí nějaká menší nepřesnost, ale zásadnější chyby v něm nejsou. Doplňující kapitoly věnované hyperkinetické poruše a lehké mozkové dysfunkci jsou možná zbytečné, stačilo by příslušnými informacemi doplnit kapitolu pojednávající o historii přístupu k podobným potížím.

Druhá část teoretického úvodu je věnována metodě, konkrétně využití výtvarné činnosti k terapii dětí s hyperaktivitou a poruchami pozornosti. Uvedení charakteristik arteterapie a artefiletiky a jejich rozdílů lze považovat za účelné, protože rozdílné je i jejich pojetí a cíle. Text příslušných kapitol je logickým způsobem členěn a srozumitelně formulován. Informace o možnosti využití esteticko-haptické stimulace je již směřována k následující praktické části.

Praktická část vhodně začíná vymezením cílů a východisek práce. Autorka zde využívá svých zkušeností, které získala v práci s těmito dětmi. Nejde o výzkum v pravém slova smyslu, ale o využití dříve získaných poznatků. Autorka zde analyzuje dva programy jichž se účastní, a to program 5Pa program Kompas. Poznatky s prací v programu 5P prezentuje ve formě dost nestandardní kasuistiky problémové dívky. Popis problému i jednotlivých fází vývoje klientky je jasný a srozumitelný. Autorka je zjevně dobrou pozorovatelkou, která má dostatek znalostí a umí je použít. Popis skupiny a vývoje jednotlivých dětí, resp. vztahů mezi nimi je rovněž zajímavý a svědčí o znalosti dané problematiky.

V závěru autorka vcelku kriticky uvažuje o možnostech použití zvolené metody i o jejich limitech, a je dobré, že v jejím postoji převažuje spíše optimistický přístup. Bude ho v dalším profesním životě potřebovat.

Celkově lze hodnotit tuto bakalářskou práci jako zdařilou, s drobnějšími nepřesnostmi. Míra porozumění dané problematice a schopnost aplikovat získané znalosti v praxi je ovšem značná. Vzhledem k tomu doporučuji práci k obhajobě. Navržená klasifikace: výborně.

V Praze dne 27. 8. 2011

Prof. PhDr. RNDr. M. Vágnerová, CSc.